

Landsverkfrøðingurin:**Vit arbeiða við einari ætlan fyri alt økið**

– Eg veit um trupulleikan, tí eg búgvi sjálvur har, sigur landsverkfrøðingurin Henning Jacobsen. – Men vit kunnu ikki gera meira, enn peningur fæst til at gera

Málið um Hvítanesveg-in er ikki eitt ókent mál fyri landsverkfrøðing-in um Henning Jacobsen:

– Eg kenni til trupulleikan, tí eg búgvi sjálvur har, og míni børn eru eisini við í ferðsluni har, sigur hann.

– Men vit hava bert eina avmarkaða nøgd av peningi at arbeiða fyri, so vit kunnu ikki gera meira, enn játtan er til.

Hann sigur, at teir, á pappírnum hava arbeitt við júst hesum økinum, og at ein heildarættan er at finna fyri alt økið frá Vegnum Langa og til íbúðingina í Ringvegin.

– Men onkustaðni skal byrjast, og vit hava so valt at byrja við at gera umstøðurnar hjá teimum gangandi oman fyri viðarlundina við studentaskúlan betri, sigur hann.

Blandað ferðsla

– Ferðslan á hesum økinum er rættiliga blandað, og har eru bæði bilar, súkkur og fólk til gongu, so hetta er eitt sindur ringt at hava við

at gera. Men fáa vit so nakað aftrat av peningi, kunnu fleiri ábøtur gerast.

– Men hvussu við at gjørt oyggjar á vegin, so bilarnir nýðast at seta ferðina niður, tá teir koma inn í bygda økið, har børnini skulu ferðast tvørtur um vegin?

– Vit hava so at siga ongar royndir av slíkum oyggjum, men vit hava tó roynt tað við skúlan í Söldarfirði, og har verður nú kannað, hvussu skjótt bilarnir koyrdu, áðrenn oyggjin kom, og hvussu skjótt teir koyra nú aftaná, sigur Henning Jacobsen.

– Vísir tað seg, at ferðin er minkað, so kann tað geva okkum eina ábending um, at tað er orsakað av hesi oynni. Men vit kunnu ikki siga nakað um tað hjálpir, fyrr enn royndirnar eru gjørdar.

– Í fyrsta umfari sær tó ikki út til, at nakað verður gjørt við júst hendan nevnda trupulleikan við Hvítanesvegin.

hj.

FORELDUR Í HOYVÍK RÓPA NEYÐARRÓP:**Hvítanesvegurin – ein deyðsfella**

– Vit liva hvønn einasta dag í óttanum fyri, at okkurt av okkara børnum skal koma illa fyri á gonguteiginum tvørtur um vegin, tí bilarnir, ið koma frá Kaldbakstunlinum seta ikki ferðina niður, tá teir koma inn í bygt øki, siga foreldur í Hoyvík, ið kæra sína neyð

Tað kann vera sera hent at búgva við síðuna av einum høvuðsvegi, tí tá ber gjarna til hjá teir at sleppa skjótt frá húsum og skjótt aftur til húsa.

Men tað er hinvegin ikki altíð so stuttligt at búgva við síðuna av einum so vorðnum ferðslumiklum høvuðsvegi.

Hetta kunnu í hvussu er fleiri av foreldrunum, ið búgva við Hvítanesvegin í Hoyvík skriva undir uppá:

– Tað gongur ikki dagur, at bangnir tankar gera vart við seg, sigur ein mamma.

Biða bert eftir at ólukkan hendir

– Fleiri ferðir um dagin skulu børnini yvir um vegin, og at kalla hvørja ferð er vandi á ferð, tí ferðslan er so nógv, og langt frá øll ansa nógv eftir. Vit ganga næstan bert og biða eftir, at okkurt av okkara børnum skal koma illa fyri á gonguteiginum á vegin tvørtur um vegin.

Tað, sum serliga fær for-

eldrini at óttast, er tann nógv ferðslan, ið kemur til Havnar frá Kaldbakstunlinum.

Bilarnir, ið kunnu koyra 80 km/t allan vegin frá tunlinum og næstan til gonguteigin, tykjast langt frá altíð vera greiðir yvir, at teir beint áðrenn í veruleikanum eru komnir í bygt øki, og at mesta loyvda ferðin ta bert er 50 km/t.

Taka sær lögir

– Tí nýðast børnini at taka sær lögir, tá tey skulu yvir um vegin, og tað er ikki so ofta, siga foreldrini.

– Um morgunin skulu tey yvir um á vegin í skúla, og aftur seinnapartin, tá tey koma úr skúlanum. Umframt so skulu tey eisini vitja onkran í grannalagnum, ið býr hinu megin vegin, og tá er sama skilið.

Fleiri ferðir hava foreldrini sæð børnini nærmast renna undan bilum, ið koma við fullari ferð, og onkuntíð stegar bert tann fremsti bilurin við gonguteigin, so

tann næsti yvirhálur, meðan børnini skulu yvirum. Hetta siga tey í fleiri fornum hava verið nakað av tí vanda-miklasta:

– Hetta er ein deyðsfella, og tað er einki minni enn eitt reint undur, at ikki okkurt av okkara børnum er endað undir bilum, sum eru komnir koyrandi yvir um gonguteigin á hendan hátt.

Nú veturin er komin, og tað er myrkt langt út á morgunin, tó foreldrini næstan ikki at lata børnini fara einsamøll avstað, tá tey skulu í skúla.

– Tá siggja bilførararnir so mikið minni til teirra, og ferðin er einki minni, hóast koyrilíkindini ikki eru tey somu sum um dagin, siga foreldrini.

Okkurt má gerast

– Bilførararnir eru ofta fólk, ið skulu mæta til arbeiðis, og tí eisini hava so stóran skund. Vit eru bangin fyri, hvat kann henda, og vit halda tíðina vera komna til, at okkurt verður gjørt við

hetta sum skjótast, áðrenn tað endar galið.

Foreldrini siga, at tey ikki duga at skilja, hví fyrst verður farið undir alt vega-arbeidið oman fyri viðarlundina við studentaskúlan, tí hetta mátti verið so mikið meira átroðkandi at fingið gjørt.

– Ein og hvør má duga at siggja, at tað er livshættisligt at vera til gongu tvørtur um Hvítanesvegin á hesum økinum, so tí mátti tað verið ein uppgáva hjá teimum, ið skulu syrgja fyri størri trygd á veginum, at tikið sær av hesum eisini, heldur enn at breiðka vegin longur niðri, vísa foreldrini á.

– Vit kunnu í hvussu er ikki longur verða sitandi hendur í favn, tí vit merkja hendan óttan á okkum hvønn dag. Tað er so nógv hópisleyst, ið verður gjørt við veginum ymsastaðni, at pláss mátti verið fyri at gjørt nakað við hetta, ið er ein rein deyðsfella – ongan tíð ov skjótt.

hj.

Enn eingin bilvinnari funnin

Enn er eingin vinnari funnin til Toyota-bilin, ið kann vinnast í lykka-kappingini hjá Heima-missionini.

Vinnandi lykilin hevur enn ikki vist seg, hóast freistin varð longd við einari viku til í dag.

Í dag er so allarsíðsta freist at koma við lykilinum. Tað kann gerast við at boða frá á skrivstovuni hjá Heima-missionini í Nesvík á tlf: 22533. Men so skal tað eisini gerast nú!

hj.